

Geloof in Bosnië

Nieuwsbrief van Adré en Marja Lichtendonk

September 2021

NUMMER 7

Met de kerk op kamp

Jongerenkampen kennen we waarschijnlijk wel van de HGJB. De zomer is ook in Bosnië en Herzegovina (BiH) dé tijd voor vakantieactiviteiten. We zien dat op foto's op Facebook van jongeren uit de Evangelische Kerk in Tuzla. Ze wonen kampen bij van een soort padvinderij, gericht op het aanleren van christelijke normen en waarden. Er zijn ook andere kampen vanuit de kleine protestantse gemeenten in BiH.

Onze gemeente kreeg een uitnodiging voor een kerkkamp in Mostar voor alle Baptisten gemeenten. Met twee auto's en 8 personen gingen we daarom op reis. Uiteindelijk waren we met 50-60 mensen bij elkaar, waarvan 40 volwassenen. Dit kamp duurde vier dagen en het hoofdthema was 'Geloofsgroei'. De ochtenden werden

besteed aan Bijbelstudie, in de middagen werd een ontspannend programma aangeboden en 's avonds was 'een preek' vaste prik. Tussen de programmaonderdelen was er, op zijn Bosnisch, veel tijd voor ontmoeting en ontspanning. Fijn, omdat in Mostar de temperatuur gemakkelijk oploopt tot 34-38 graden.

Uitgangspunt van het kamp was Rom. 12:1. Wijd je leven aan God, richt je op de wil van God, wees niet wereldgelijkvormig, maar word vernieuwd! In de lezingen kwamen aansporingen uit de brieven van Paulus aan de orde. Aansporingen

... terwijl wij het oog gericht houden op Jezus, de Leidsman en Voleinder van het geloof. Hij heeft om de vreugde die Hem in het vooruitzicht was gesteld, het kruis verdragen en de schande veracht en zit nu aan de rechterhand van de troon van God

Hebreeën 12: 2.

om standvastig te zijn in het volgen van Jezus, om je op Hem te focussen. Worden we dan betere christenen?

Moeten we dan persé beter worden om ermee in de hemel te kunnen komen? Een valkuil waar we (zeker in een islamitische context) zomaar inlopen. Wat een bemoediging, bevrijding zelfs, dat we mogen kijken naar Jezus, zoals beschreven in een ander twaalfde hoofdstuk (Hebr. 12: 2). Jezus is de Voleinder (=Vultooier) van het geloof.

Mooie belofte om aan vast te houden.

Gastpredikant

In juni van dit jaar nodigden we een 'gastpredikant' uit in onze gemeente. Hij heet Vladimir en heeft ooit theologie gestudeerd. Nog altijd heeft hij geen eigen gemeente omdat gemeenten te klein zijn om een voorganger te betalen. Intussen werkt hij samen met zijn vrouw voor een buitenlandse organisatie die kinderevangelisatiewerk in BiH ondersteunt. Ze reizen regelmatig naar andere gemeenten om kinderwerk te stimuleren. Dat laatste was voor ons een reden om hen uit te nodigen. We hebben met hen een mooi gesprek gehad in ons leiderschapsteam over stappen die we zouden kunnen maken om 'kinderwerk op te zetten'. Na deze kennismaking komen ze in september voor de tweede keer op bezoek met hun drie kinderen. Mogelijk kunnen we met hen in de toekomst kleine, concrete stapjes 'buiten onze comfortzone' zetten in de kinderrijke buurt waarin onze kerk staat.

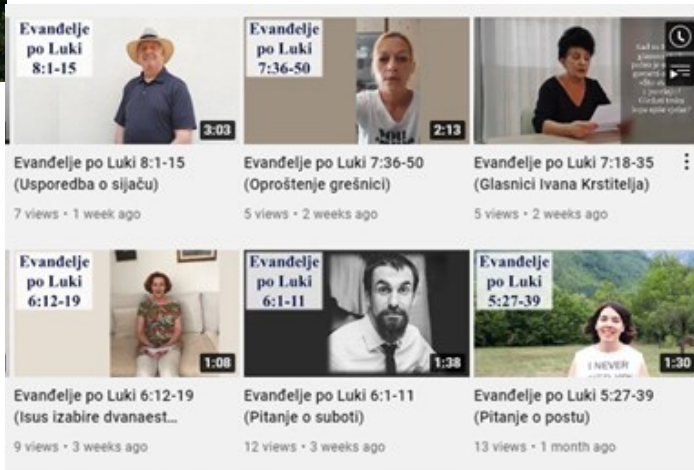
Folderen

We werken graag samen met 'Bosniërs'. Zo gingen we op stap met Tea en Petar die zich richten op verspreiding van Bijbels en Bijbelse lectuur. Dat doen ze voor een buitenlandse organisatie. Ze focussen zich dmv 'folderen' op persoonlijke contacten in de wijk. We deponeerden honderden

Bijbelvoorleesproject

Nog iets moois om met jullie te delen. Een paar leden van onze kerk deden mee aan een online Bijbelvoorleesproject, initiatief van een Baptisten gemeente in Konjić, meer in het zuiden van BiH. Het betreft het voorlezen van het Evangelie van Lukas. Drie dames van onze gemeente hebben hoofdstuk 7 voorgelezen. Benieuwd hoe dat klinkt? Type 'Baptisticka Konjic' in op YouTube. Dan vind je de eerste lezingen. Er volgen er nog meer.

folders in de brievenbussen in de flatwijk rond de kerk. De dag erop kregen we het bericht dat er één persoon contact gezocht had met Tea en

Petar met de vraag om boeken op te sturen. Tot nu wel de enige, maar we moeten wel hoop houden. Je kunt er zo je vragen bij stellen bij deze manier van evangeliseren. Tea en Petar gaan er in elk geval mee door, bemoedigd door het feit dat ze recent nieuwe bezoekers kregen in hun eigen gemeente, in Novi Travnik. Deze bezoekers willen meer leren over God en graag gedoopt worden. We zijn blij met Tea en Petar. Het kleine telt en wordt groot in Gods Koninkrijk!

Bezoekwerk gemeenten

Als we terugkijken op de bezoeken die we de afgelopen 2 jaar hebben afgelegd, dan kunnen we alleen maar zeggen dat we overal heel spontaan en vriendelijk zijn ontvangen. Tot nu toe hadden we voornamelijk ontmoetingen met lokale leiders maar ook met buitenlandse zendingswerkers. Wat opvalt, is dat er veel zorg is over de situatie van de kerk. Veel mensen, met name jongeren, blijven maar emigreren. En vergeleken met 25 jaar geleden, komen weinig nieuwe mensen tot geloof. Een spannende periode, zeker naar de toekomst toe.

Vorige maand bezochten we Vukašin en zijn vrouw Maja in Brčko. Deze stad vormt sinds het einde van de burgeroorlog in 1995 een 'eigen district'. Het is een grensstad tussen BiH en Kroatië en ligt dichtbij Servië.

Een weetje: er staan drie monumenten in het centrum van de stad voor omgekomen soldaten in de oorlog van '92-'95. Één voor de Bosnische -, één voor de Kroatische - en één voor de Servische soldaten. De eerste twee naast elkaar, de derde net om de hoek, alleenstaand en veel groter dan de andere twee.

In Brčko is een Evangelische kerk. Het werd ons al snel verteld dat het de oudste protestantse kerk is in BiH. De akte van registratie werd in 1957

getekend, dus ver vóór de ellende van de oorlog en nog volop onder het socialistische regime van Maarschalk Tito. De vader van de huidige voorganger was bij de start van de kerk betrokken. De gemeente kreeg na het overlijden van één van de eerste leden een stuk grond met het daarop staande huis. Dat werd vanaf het begin al gebruikt voor kerkdiensten en kon nu door de gemeente tot een 'echte' kerk gemaakt worden. Lag Brčko vóór de burgeroorlog in het midden van Joegoslavië, nu

is het een grensstad. Kwamen er vóór de burgeroorlog veel voorgangers uit Servië en Kroatië preken, nu ligt het op een grote afstand van andere Protestantse kerken in BiH

Vooruitkijkend

Broeder Vukašin leidde met bovenstaande ontwikkelingen zijn grote zorgpunt in: „Wie zal mij hier opvolgen?” Zijn gezondheid laat te wensen over en hij is al 70 geworden. Er zijn tot zijn vreugde wel actief betrokken jonge mensen in de gemeente, maar daarvan is er eigenlijk maar één geschikt. En daar zijn twee vraagtekens bij te zetten: ze is een vrouw, zal dat algemeen geaccepteerd worden? En wat kan de gemeente deze potentiële voorgangster bieden? Ze heeft veel te weinig lokale inkomsten om een gezin te onderhouden. Gelukkig kunnen Vukašin en Maja rondkomen van hun pensioen.

We bespraken of het mogelijk zou zijn om Bosnische christenen te vragen om terug te komen uit de diaspora om de protestantse kerken in hun vaderland te dienen. Vukašin reageerde: 'Als God mij geroepen heeft kan dat ook bij anderen gebeuren want ik had er eerst geen zin in'. Maja merkte daarbij op: 'Alles is mogelijk. Ze zullen dan wel veel comfort moeten opgeven'.

Bovengenoemde is niet alleen het probleem in Brčko. De voorgangers die in of na de oorlog tot geloof kwamen en toen 25 - 30 jaar waren, zijn nu 30 jaar ouder en zij hebben ook geen zicht op opvolging. De vraag dringt zich ook op aan ons... wie gaat Adré opvolgen als pastor van de Baptisten gemeente in Tuzla? We zijn al bijna op de helft van ons verblijf in BiH.

Bid jij mee voor deze problematiek?

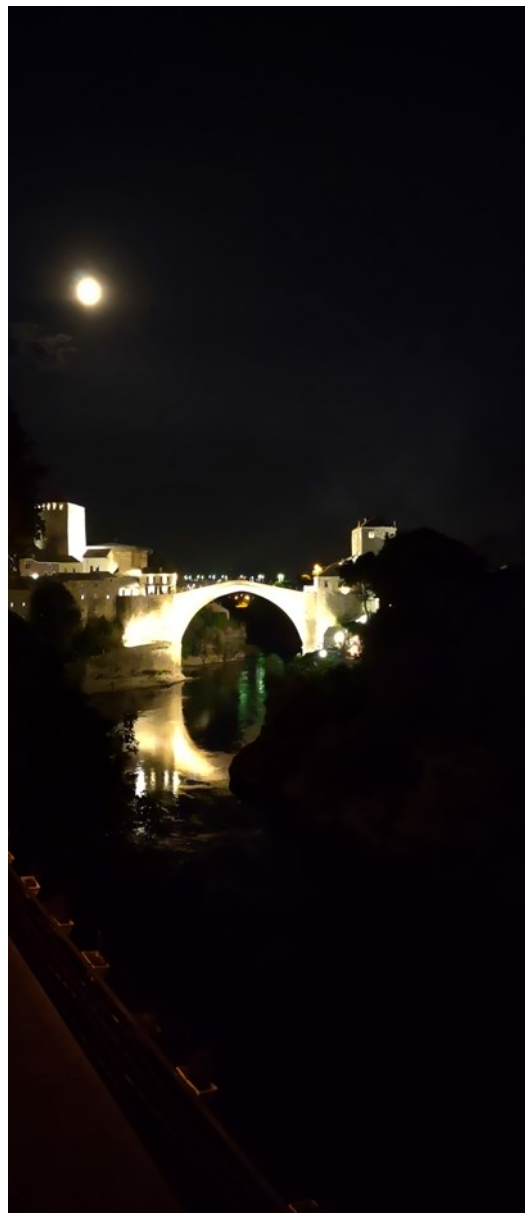
Gebedspunten

- * **Dank** voor de toerustingsmogelijkheid tijdens het 'kamp' in Mostar.
- * **Dank** voor de goede contacten met de burens, die geleid hebben tot een kerkbezoek van één van onze buurvrouwen.
- * **Dank** voor onze wekelijkse gebedsbijeenkomsten.
- * **Dank** dat we de eerste stapjes 'naar buiten' konden zetten.

-
- * **Bid** voor een opvolger voor Vukašin.
 - * **Bid** voor Amir om geloofsgroei. Hij heeft geen werk, is gescheiden en bezoekt niet altijd even regelmatig onze diensten.
 - * **Bid** (opnieuw) voor hulp van 'buitenaf' ter verbetering van economische omstandigheden, die perspectief bieden aan jong en oud.
 - * **Bid** voor Mirela en Merisa uit onze gemeente dat ze werk zullen vinden.
 - * **Bid** dat onze gemeente bekendheid in de wijk krijgt en dat onze leden oog krijgen voor de eigen burens om getuige te zijn.
- De brug van Mostar (zie hiernaast) is nog altijd een punt van tweedeling van etniciteiten in de stad.
- * **Bid** dat het Evangelie de krachtbron zal zijn om mensen nader tot elkaar te brengen.

Persoonlijk

Allereerst hartelijk dank voor jullie (financiële) ondersteuning van ons werk hier. Het is hartverwarmend en bemoedigend om te merken dat velen voor ons en de gemeente(n) bidden. Dat meeleven doet zo goed. Fijn, dat er grote betrokkenheid is vanuit onze TFC (thuisfrontcie) in Putten en vanuit al onze deelgenotengemeenten. Het gaat goed met ons. We kijken uit naar de bruiloft van Hans, onze jongste zoon, met Marleen op 17 september. Daar hebben we veel zin in, we hebben onze bosnische vakantiedagen daarvoor gereserveerd. Heerlijk om, bij gezondheid, de (klein) kinderen, onze moeders en familie weer te zien. Wat missen we ze. Van 20 dec.- 31 jan. '22 hopen we ons eerste officiële verlof in Putten te zijn. De laatste 2 weken daarvan zijn bestemd voor PR activiteiten. Daarvoor kan kontakt opgenomen worden met Anneke Kardol: AKardol@gzb.nl

Colofon

Nieuwsbrief van Adré en Marja Lichten-donk. Naast deze nieuwsbrief kunt u info over hun werk in Bosnië volgen via de website www.gzb.nl/adreenmarjainbosnie, via facebook www.facebook.com/geloofinbosnie.

U kunt zich ook inschrijven voor de 'gebedsgroep'. (zie website >

Postbus 28
3970 AA Driebergen
0343-512444
info@gzb.nl
www.gzb.nl

Meedoen

U kunt een gift overmaken naar IBAN
NL91 INGB 0690 7624 45
o.v.v. BA1321 /
Lichtendonk

